

1205. a)

Z Velké.

Pomalú.

Sko-ro rá-no ľa - ťto - vĕn-ka ľí - tá prv ľež slúňko
 vy-chá-zí, po - dí - vaj sa k mě - stu Ho-ľo - mú-cu
 jak sa mi - ľý pro-chá-zí.

1205. b)

Z Vlĕnova.

Mírnĕ

Sko-ro rá - no ľa-ťto-vĕn-ka ľí - tá, než slú-ňeĕ-ko vy - chá-zí,
 po - dí - vaj sa, ťvár-ná ga - ľá-ňeĕ-ko, jak sa mi - ľý
 pro-chá-zí.

Skoro ráno ľaťtovĕňka ľítá,
 než slúňeĕko vychází,
 podívaj sa, ťvárná galáňeĕko,
 jak sa miľý prochází.

Prochází sa po městĕ ryneĕku,
 má koníĕka vranĕho,
 podívaj sa, ťvárná galáňeĕko,
 jak si sedá na něho.

Na vranĕho koníĕka si sedá,
 volá na svú miľenku:
 Pod' sem, moja ze vĕch najmiľĕjší,
 pod' ně podat ruĕenku.

Já ti pravĕj ruĕenky nepodám,
 nemohľa bych zapomeť,
 pokerúc bych si na ťa spomeľa,
 moseľa bych plakat hned'.

Eĕĕe jednu jednu, jednuĕíĕkú,
 podívám sa na svú galáňeĕku,
 jak ona sa, z inýma miľuje
 a mnĕ boľí srce mé.

Boľí, boľí, ťaľovat sa nesmí,
 naĕa ľáska vyjevit sa nesmí,
 ani nám to dovoľeno nĕni,
 ťe my moľem byt svoji.